

Alultuningolt szólamok

1.

Nincs a halálban semmi kegyelem,
Az élet sem áldozati oltár.
Nyomtalanul tűnik majd el a földben
Az összes fegyelmezett polgár.

2.

Kedvtelésből kutatta csak a szél irányát.
Hiszed, vagy nem hiszed,
Farzsebében ott lapult az örökkévalóság,
Nem érdekelte a nyomora senkinek.

3.

Urnában dekkolt a helyi szívtipró,
Míg hamvait az özvegy meg nem felezte.
Egyik felét kanális vitte világgá,
A másikat szélnek eresztette.

4.

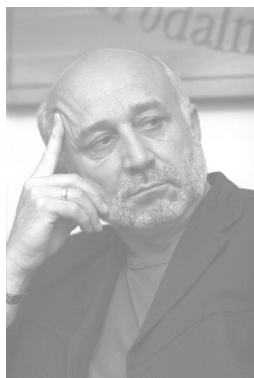
X politikus, éjjel-nappal a gyomrába látni.
Turkálhatsz benne feszt – semmi se drága!
Ám, ha nem figyelsz, hipp-hopp a táplálékává leszel,
Hisz X a Facebookon ügyel, ott a hazája.

5.

Nem abból él, hogy költő – abból sem hogy sznob.
Nem hirdet ígét, nemzettudatot nem dagaszt.
Szűkülnek tőle lúzerek, mellőzik is a tankönyvszerzők.
Legalább nem rajzolnak majd a kölykök a szájába faszt.

6.

Van, aki túllép azon, hogy mi illik és mi nem.
Vannak legbelül hizlalt vágyak – nem csak piszkosak.

Göndör fürtöket óhajt a fésű, szűzi ajakra vár a tiszta víz.
Van, aki naponta zászlóba öltözik, de soha nem mos fogat.

7.

Gyilkos iramban másztatok föl a templomtoronyba.

Az asszonyoddal kéz a kézben kellett volna –

Szólt a telhetetlen Isten.

Meghódítottunk mégis, ripacs, már csak egymást kell – naponta.

Micsoda pillanat...!

Előfordult már veled,

hogy legszívesebben megkértél volna egy pillanatot:

maradjon még legalább egyetlen pillanattig?

Míg elbóbiskolsz, mondjuk, egy forgalmi dugóban,

amíg lenyelsz egy korty italt,

nyálad cseppen,

szíven talál egy golyó,

bakancs alatt csigaház roppan.

Csak azért,

hogy legfeljebb alakulófélben legyen néhány olyan esemény,

ami már megtörtént veled,

hogy legalább egyetlenegyszer utolérd,

ami még elkerül,

és beteljesedhessen az a kegyetlen előérzet,

hogy képes leszel megkülönböztetni egy pillanatot attól, ami nem az.

Lektűr

Egyre többször agyal azon,

hogy egy-egy szirupos tangó helyett,

legalább még egyetlenegyszer,

csakis egy prosztó, durva körre kérjék.

Mondjuk, egy konyhapulton, mosogató mellett.

Vagy térdre ereszkedve, akár egy spájzban,

befőttek, szalonnavégek

és köcsögök között
(az okostelefonokat meg a macskát sem kellene kizárni).
Az sem mellékes igény,
hogy aztán úgy legyen képes elmenni,
mintha épp megérkezett volna.

*

Egyre többször agyal azon,
hogy eljöhet az idő,
amikor már csak úgy lesz majd képes megérkezni,
mintha éppen távozóban lenne.

Pedig egy regényhősnek
örökkön-örökké úgy kellene a bugyikat nedvesítenie,
mint az akciós áraknak egy fehérneműshopban.

Artenoon, 2012. Installáció, Pécs

